

č.k. OU-BA-OCDPK2-2021/122358

Bratislava 07.12.2021

ROZHODNUTIE

16-12-2021
30-12-2021

Okresný úrad Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ako príslušný odvolací orgán, podľa § 3 ods. 5, písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, v platnom znení (ďalej len „Cestný zákon“) v spojení so zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v súlade s ustanovením § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení, vo veci podaného odvolania účastníka konania **ZELENKA, a.s., Pribylinská 12, 831 04 Bratislava, IČO: 44 134 339** (ďalej len „účastník konania“), proti rozhodnutiu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, č. MAGS ODP 40950/2021-105904 zo dňa 19.03.2021, ktorým ako cestný správny orgán podľa § 22a písm. a) bod 6 Cestného zákona uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 20 000,- Eur za umiestnenie dopravných značiek a dopravných zariadení na miestnej komunikácii – parkovisko na Palkovičovej ulici v Bratislave (nekryté parkovisko na pozemkoch s parc. č. 10800/66 a 10800/67 k. ú. Nivy) bez povolenia (určenia použitia dopravných značiek a dopravných zariadení) cestného správneho orgánu, ktorého sa účastník konania mal dopustiť tým, že v čase od 05.10.2020 do 23.10.2020 na uvedenej miestnej komunikácii umiestnil dopravné zariadenia – dve parkovacie závory a parkovací automat a vodorovné dopravné značenie č. 622 – parkovacie miesta v počte 124 ks, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, v platnom znení (ďalej len „Správny poriadok“)

rozhodol takto:

Okresný úrad Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ako príslušný odvolací orgán, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava č. MAGS ODP 40950/2021-105904 zo dňa 19.03.2021 v celom rozsahu

z r u š u j e.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 16.10.2020 bol listom č. ÚPaD/CS 12903/2020/10/ASZ zo dňa 14.10.2020 Hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislava ako cestnému správne mu orgánu (ďalej len „cestný správny orgán“) doručený od Mestskej časti Bratislava – Ružinov protokol č. 2/2020 o výsledku výkonu štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami podľa § 3c Cestného zákona spolu s fotodokumentáciou po vykonaní štátneho odborného dozoru Mestskou časťou Bratislava – Ružinov dňa 05.10.2020 o 13:00 hodine na základe podnetu Združenia občanov – Líščie nivy, Palkovičova zo dňa 14.09.2020. Štátny odborný dozor sa uskutočnil na nekrytom parkovisku Palkovičova 15, Bratislava, na pozemkoch parc. registra „C“ parc. č. 10800/66, 10800/67 k. ú. Nivy vo veci realizácie dopravného značenia a osadenia

dopravných zariadení. Vlastníkom uvedených pozemkov je účastník konania. Štátny odborný dozor bol podľa predmetného protokolu zameraný na spôsob užívania stavby parkoviska, výkon činností na ňom a v okolí, spôsob výkonu stavebných prác, určenie dopravného značenia a dopravných zariadení v zmysle cestného zákona, zabezpečenie zjazdnosti a schodnosti pozemných komunikácií, nedostatky v cestnej premávke a závady zjazdnosti vozoviek, vlastnícky vzťah k inžinierskej stavbe nekrytého parkoviska.

Z protokolu ďalej vyplýva, že v čase kontroly bolo zistené, že parkovisko – inžinierska stavba je oplotená, bolo inštalované dopravné zariadenie, závory, parkomaty, na parkovisku sa nachádza kamerový systém, unimobunka, mobilné WC, vstupy na parkovisko sú ohradené okrem jedného kde sú osadené rampy, na parkovisku sú vyznačené parkovacie miesta, rampy, parkovací systém a kamerový systém sú napojené na elektrinu. Združenie občanov Líščie Nivy – Palkovičova, prečítalo svoje stanovisko a doručí ho mailom (pozn. odvolacieho orgánu: nenachádza sa v spise). Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava uviedlo, že dopravné zariadenia nie sú určené.

Subjektom zodpovedným za zistené nedostatky bol označený účastník konania. Mestská časť Bratislava – Ružinov ďalej určila spôsob, ktorým sa nariadi zodpovednej osobe – účastníkovi konania odstránenie nedostatkov nasledovne: „písomná žiadosť subjektu zodpovednému za zistené závady o vyjadrenie v termíne do 7 dní od doručenia žiadosti.“

Ďalej sa v spisovom materiáli nachádza emailová komunikácia zo dňa 21.10.2020 a 23.10.2020, v ktorej Mestská časť Bratislava – Ružinov informovala cestný správny orgán o spustení plateného parkoviska na Palkovičovej ulici a o tom, že výzva, ktorú zaslali účastníkovi konania ešte nebola prevzatá.

Cestný správny orgán oznámením č. MAGS OD 61830/2020-454171 zo dňa 04.11.2020 oznámil účastníkovi konania začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty v zmysle § 18 ods. 3 Správneho poriadku a umožnil mu, aby sa písomne vyjadril k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhol ich doplnenie v lehote 10 dní odo dňa doručenia predmetného oznámenia. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 12.11.2020.

Účastník konania sa vyjadril svojim podaním zo dňa 20.11.2020 „Oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty – Vyjadrenie (k č. MAGS OD 61830/2020-454171). Predmetné podanie bolo podľa vyznačenia doručené cestnému správne mu orgánu dňa 24.11.2020, pričom posledný deň lehoty na vyjadrenie sa pripadol na nedeľu 22.11.2020, tzn. posledným dňom lehoty na vyjadrenie sa bol pondelok 23.11.2020, pričom lehota bola zachovaná, čo vyplýva z pripojenej obálky s vyznačenou poštovou pečiatkou prijatia dňa 23.11.2020.

Vo vyjadrení účastník konania spochybnil závery štátneho odborného dozoru vykonaného Mestskou časťou Bratislava – Ružinov, ktorý považuje za nezákonný a účelový s cieľom dosiahnuť pod hrozbou sankcií opätovné bezodplatné užívanie pozemkov vo vlastníctve účastníka konania a zabrániť plánovanej investičnej výstavbe. Ďalej účastník konania uviedol, že spevnená plocha nachádzajúca sa na pozemkoch v jeho vlastníctve nie je pozemnou komunikáciou, ani miestnou a ani účelovou, ktorá by spĺňala definíciu účelovej komunikácie v § 22 cestného zákona, nad ktorou by mala Mestská časť Bratislava – Ružinov právo vykonávať štátny odborný dozor.

Účastník konania poukazuje na skutočnosť, že Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava v minulosti vedome predalo predmetné pozemky vrátane ich súčastí za účelom výstavby polyfunkčného objektu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 01.12.2006 a uznesenia Mestského zastupiteľstva Bratislavy o schválení predaja zo dňa 09.10.2006 a nie za účelom ich užívania ako komunikácie, či už miestnej alebo účelovej.

Účastník konania poukázal na územný plán Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, podľa ktorého majú byť predmetné pozemky súčasťou územia funkčne určeného na viacpodlažnú zástavbu obytného územia, kód 101 a občiansku vybavenosť celomestského a nadmestského významu, kód 201, pričom poukázal aj na dokumenty – Závazné stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy k investičnej činnosti zo dňa 22.01.2008, č. MAGS ORM 35970/07-508444, Územnoplánovacia informácia zo dňa 29.01.2015 č. MAGS ORM 58135/14 – 338765 ako aj stanovisko k investičnému zámeru zo dňa 24.09.2020 č. MAGS POD 55711/20-432520.

Účastník konania ďalej uviedol, že Mestská časť Bratislava – Ružinov ako príslušný stavebný úrad vydala už viaceré územné rozhodnutia, ktorými povolila na predmetných pozemkoch umiestnenie stavby. Účastník konania má za to, že je nepochybné, že samotné Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava dlhé roky deklaruje skutočnosť, že pozemky sú vhodné na zastavanie, čo by samozrejme nebolo možné, v prípade ak by sa na nich mala nachádzať pozemná komunikácia.

Účastník konania uvádza, že spolu s pozemkami nadobudol aj spevnené plochy umiestnené na predmetných pozemkoch ako ich súčasť, a vzhľadom k tomu považuje konštatovanie cestného správneho orgánu ohľadom obmedzenia všeobecného užívania predmetnej komunikácie, ktorá slúži primárne na účely parkovania a je verejnou komunikáciou, zriadením spoplatneného súkromného parkoviska za zmätočnú, nepravdivú a v rozpore so skutočnosťou.

Účastník konania poukázal na skutočnosť, že už v roku 2017 prebehlo rovnaké správne konanie vo veci uloženia pokuty a Rozhodnutím č. MAGS OD 37706/2017-408621 zo dňa 18.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2017 bolo právoplatne rozhodnuté o uložení pokuty. Záverom účastník konania navrhol s poukazom na § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku konanie zastaviť, nakoľko má za to že vo veci sa už právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Cestný správny orgán výzvou č. MAGS OD 40950/2021-11429 zo dňa 20.01.2021 na vyjadrenie sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnutie jeho doplnenia vyzval v zmysle § 33 ods. 2 účastníka konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia resp. aby prípadne navrhol ich doplnenie v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy.

Cestný správny orgán v predmetnej výzve uviedol, že mení oznámenie o začatí správneho konania v časti skutkovej podstaty správneho deliktu z ktorého je účastník konania podozrivý, a to z umiestnenia dopravných značiek a dopravných zariadení na účelovej komunikácii na umiestnenie dopravných značiek a dopravných zariadení na miestnej komunikácii. Zmenu oznámenia o začatí správneho konania odôvodnil poukazom na § 8 ods. 3 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva Cestný zákon (ďalej len „Vyhláška č. 35/1984 Zb.“). Predmetná výzva bola účastníkovi konania doručená dňa 10.02.2021.

Účastník konania reagoval na predmetnú výzvu listom „Výzva na vyjadrenie sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnutie jeho doplnenia – Vyjadrenie (k č. MAGS OD 40950/2021-11429)“ zo dňa 19.02.2021. Uvedený list bol cestnému správne mu orgánu doručený dňa 22.02.2021, pričom lehota bola zachovaná, čo vyplýva z pripojenej obálky s vyznačenou poštovou pečiatkou prijatia dňa 19.02.2021.

Účastník konania uviedol, že ustanovenie § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., na ktoré sa odvoláva cestný správny orgán a na základe ktorého zmenil oznámenie o začatí správneho konania, vykonávalo ustanovenie § 5 Cestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že ustanovenie § 5 Cestného zákona bolo zrušené s účinnosťou od 01.07.1996, ustanovenie § 8 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. sa stalo obsolétnym a teda právne neúčinným. Platná právna úprava je obsiahnutá v § 4b ods. 1 Cestného zákona podľa ktorého miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. Účastník konania ďalej uviedol, že zotráva na všetkých jeho tvrdeniach uvedených v jeho liste zo dňa 20.11.2020. Poukázal na internú právnu analýzu mesta Bratislava zo dňa 16.08.2017 ako aj externú právnu analýzu od spoločnosti Legate s.r.o., zo dňa 07.09.2020, ktorú si dalo mesto Bratislava vypracovať, a ktoré sa týkali právneho posúdenia charakteru spevnenej plochy na pozemkoch vo vlastníctve účastníka konania. V analýzach sa má konštatovať, že spevnená plocha nie je pozemnou komunikáciou, ani miestnou a ani účelovou komunikáciou a je vo vlastníctve účastníka konania.

Tvrdenie cestného správneho orgánu, že účastník konania umiestnil dopravné zariadenia na miestnej komunikácii považuje účastník konania za nesprávne, rovnako tak považuje za nesprávne aj tvrdenia, že umiestnil dopravné zariadenia na účelovej komunikácii, ktoré cestný správny orgán používal v doterajších konaniach, za čo účastníkovi konania bola aj uložená pokuta rozhodnutím č. MAGS OD 37706/2017-408621 zo dňa 18.10.2017.

Účastník konania ďalej poukázal na § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku. Na základe týchto ustanovení Správneho poriadku má účastník konania za to, že cestný správny orgán má povinnosť v rámci správneho konania presne a úplne zistiť skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť zákonným spôsobom podklady pre rozhodnutie. Opierať začatie správneho konania o závery podľa účastníka konania nezákonného štátneho odborného dozoru Mestskej časti Bratislava – Ružinov a následne zmeniť oznámenie o začatí konania na základe neúčinného ustanovenia § 8 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. je konaním, ktoré podľa účastníka konania nie je v súlade s uvedenými ustanoveniami Správneho poriadku upravujúcimi správne konanie.

Účastník konania má za to, že cestný správny orgán pod tlakom Združenia občanov – Líščie Nivy, Palkovičova, resp. komunálnych politikov (poslancov miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava – Ružinov), vedome koná účelovo a šikanózne voči účastníkovi konania a v jednotlivých správnych konaniach vedených proti účastníkovi konania si ako podklad pre rozhodnutie osvojuje podľa účastníka konania účelové tvrdenia uvedeného združenia a komunálnych politikov o existencii účelovej komunikácie alebo miestnej komunikácie, ako to v danom čase považuje za vhodné.

Účastník konania ďalej poukázal na správne konanie č. MAGS OD 37706/20107-159384, v ktorom mu cestný správny orgán uložil pokutu za osadenie dopravných zariadení na údajnej účelovej komunikácii, čo vtedy stručne zdôvodnilo, že: „nakoľko táto komunikácia nie je zatriedená do siete miestnych komunikácií, ktoré sú vo vlastníctve obce, jedná sa o účelovú

komunikáciu“, účastník konania namietal nezákonný postup zo strany cestného správneho orgánu spočívajúce v porušení povinnosti presne a úplne zistiť skutočný stav. Napriek skutočnosti, že v danej veci sa skutkový stav a ani legislatíva nezmenili, cestný správny orgán teraz tvrdí, že spevnená plocha nie je účelovou ale miestnou komunikáciou. Podľa účastníka konania je teda zrejme, že cestný správny orgán si účelovo vyhodnocuje skutkový stav podľa aktuálnej situácie.

Účastník konania má za to, že ak by cestný správny orgán postupoval v jednotlivých správnych konaniach v súlade so Správnym poriadkom, musel by zistiť skutočný stav veci, t. j. že: (i) spevnená plocha, ktorú samotné Mesto Bratislava previedlo ešte v roku 2006 ako súčasť pozemku na kupujúceho, je vo vlastníctve účastníka konania a nie je pozemnou komunikáciou, ani účelovou a ani miestnou, (ii) účastník konania neporušil ustanovenia Cestného zákona a nedošlo ku vzniku žiadnej škody a (iii) štátny odborný dozor bol nezákonný. Účastník konania sa na záver vyjadril, že považuje konanie cestného správneho orgánu za vedomé konanie, ktorého účelom je pokúsiť sa prostredníctvom inštitútu vyvlastnenia podľa § 17a Cestného zákona nadobudnúť vlastnícke právo k pozemkom na ktorých sa nachádza spevnená plocha a vyzval cestný správny orgán, aby rešpektoval skutkový stav a nespochybňovalo vlastnícke práva účastníka konania.

Cestný správny orgán následne dňa 19.03.2021 vydal rozhodnutie č. MAGS ODP 40950/2021-105904, ktorým uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 20 000,- Eur (slovom: dvadsaťtisíc eur) podľa § 22a písm. a) bod 6 Cestného zákona za umiestnenie dopravných značiek a dopravných zariadení na miestnej komunikácii – parkovisko na Palkovičovej ulici v Bratislave (nekryté parkovisko na pozemkoch s parc. č. 10800/66 a 10800/67 k.ú. Nivy) bez povolenia (určenia použitia dopravných značiek a dopravných zariadení) cestného správneho orgánu, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v čase od 05.10.2020 do 23.10.2020 na uvedenej miestnej komunikácii umiestnil dopravné zariadenia – dve parkovacie závory a parkovací automat a vodorovné dopravné značenie č. 622 – parkovacie miesta v počte 124 ks (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“). Napadnuté rozhodnutie bolo doručené účastníkovi konania dňa 20.04.2021.

Následne účastník konania, v zastúpení advokátskou kanceláriou C&T Advokáti s.r.o., Fedinova 3b, 851 01 Bratislava, IČO: 51 284 961, na základe plnomocenstva zo dňa 29.04.2021, podal dňa 05.05.2021 v zákonnej lehote odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie (ďalej len „odvolanie“).

Účastník konania svoje odvolanie zdôvodnil tromi odvolacími dôvodmi a to nedostatok právomoci (časť II. odvolania), nedostatočné vymedzenie skutku (časť III. odvolania) a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia (časť IV. odvolania).

Cestný správny orgán následne listom č. MAGS ODP 40950/2021-360236 zo dňa 31.05.2021 dňa 07.06.2021 predložil spisový materiál v predmetnej veci Okresnému úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií ako odvolaciemu orgánu na odvolacie konanie.

Cestný správny orgán listom č. MAGS ODP 40950/2021-360140 zo dňa 31.05.2021 „Oznámenie o predložení odvolania proti rozhodnutiu č. MAGS ODP 40950/2020-105904 zo dňa 19.03.2021“ zrejme chcel oznámiť právnomu zástupcovi účastníka konania podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku predloženie spisového materiálu odvolaciemu orgánu na odvolacie konanie, avšak odvolací orgán nemá za preukázané, že by túto písomnosť právnomu

zástupcovi účastníka konania aj doručil, pretože v spisovom materiáli sa nenachádza žiadna doručienka ani doklad o doručení elektronického dokumentu, ani elektronický rovnopis dokumentu.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“), Elektronickou doručenkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicke doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

Podľa § 31a ods. 2 zákona o e-Governmente, Listinným rovnopisom elektronického úradného dokumentu je vyhotovenie elektronického úradného dokumentu, vrátane jeho príloh, v listinnej podobe vrátane identifikácie toho, kto elektronický úradný dokument autorizoval a informácie o spôsobe autorizácie a čase autorizácie.

Odvolací orgán upozorňuje cestný správny orgán, že pod pojmom spis správneho orgánu, hoci tento nie je v Správnom poriadku definovaný, treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci vrátane originálov dokladov o doručení rozhodnutí ako aj iných písomností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/40/97 zo dňa 17.10.1997, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 66/1998) a pokiaľ sa výkon pôsobnosti orgánu verejnej moci – cestného správneho orgánu v konaní o uloženie pokuty uskutočňuje elektronicke, Správny poriadok ani iný právny predpis nezbavuje povinnosti správneho orgánu viesť spisový materiál v listinnej podobe; nepostačuje, že predmetné doklady, či elektronická doručienka alebo elektronický dokument sú v elektronickej verzii v počítači pracovníka cestného správneho orgánu.

Okresný úrad Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ako príslušný odvolací orgán (ďalej len „odvolací orgán“) v zmysle § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie cestného správneho orgánu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v celom rozsahu pričom sa neobmedzil len na odvolacie námietky účastníka konania.

Odvolací orgán porovnal výrokovú časť, odôvodnenie aj poučenie napadnutého rozhodnutia s príslušnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi, predovšetkým so Správny poriadkom, Cestným zákonom, Vyhláškou č. 35/1984 Zb. a zistil, že napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, je zaťažené tak vážnymi hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi vadami, ktoré nemožno odstrániť alebo napraviť ani v odvolacom konaní inštitútom zmeny rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ani zrušením rozhodnutia a vrátením veci na nové prejednanie a rozhodnutie v zmysle § 59 ods. 3 Správneho poriadku, pretože zabezpečené podklady v spisovom materiáli preukazujú, že k spáchaniu správneho deliktu ani nemohlo dôjsť, keďže konanie účastníka konania nespĺňa skutkovú podstatu správneho deliktu a preto by ďalšie konanie v tejto veci bolo v rozpore so základnými zásadami správneho konania. Vzhľadom na uvedené, odvolací orgán pristúpil k zrušeniu rozhodnutia, pretože v tomto prípade meritórne rozhodnutie nemalo byť vydané vôbec, ale cestný správny orgán mal konanie zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku, podľa ktorého *správny orgán konanie zastaví, ak*

odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu, nakoľko skutok, ktorého sa mal dopustiť účastník konania, nie je správnym deliktom.

V zmysle § 1 ods. 2 Cestného zákona, pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na a/ diaľnice, b/ cesty, c/ miestne komunikácie, d/ účelové komunikácie.

V zmysle § 1 ods. 3 Cestného zákona, pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasti. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, päťou oporných múrov a pri miestnych komunikáciách pol metra za zvyšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov.

V zmysle § 1 ods. 4 Cestného zákona, súčasťou diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú všetky zariadenia, stavby, objekty a diela, ktoré sú potrebné pre úplnosť, na zabezpečenie a ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a na zaistenie bezpečnej, rýchlej, plynulej a hospodárnej premávky na nich. Súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií nie sú zariadenia na elektronický výber mýta a kontrolu elektronického výberu mýta, najmä stavby, portály, brány, stožiare, technológie určené na elektronický výber mýta a kontrolu elektronického výberu mýta.

V zmysle § 3 ods. 2 Cestného zákona, miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

V zmysle § 3c ods. 1 písm. d) Cestného zákona, štátny odborný dozor nad pozemnými komunikáciami vykonávajú: d/ nad miestnymi komunikáciami a účelovými komunikáciami obce.

V zmysle § 3c ods. 2 Cestného zákona, orgány štátneho odborného dozoru dbajú na zabezpečenie ochrany pozemných komunikácií a dozerajú, či sa dodržiavajú povinnosti a podmienky užívania pozemných komunikácií ustanovené týmto zákonom, predpismi vydanými na jeho vykonanie, ako aj opatrenia cestných správnych orgánov.

V zmysle § 4b ods. 1 Cestného zákona, miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

V zmysle § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., súčasťami miestnych komunikácií sú aj priľahlé chodníky, verejné parkoviská a obratiská, zariadenia na zabezpečenie a zaistenie priechodov pre chodcov, podchody a priechodové lávky.

V zmysle § 6 ods. 1 Cestného zákona, premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach môže každý užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené (ďalej len „všeobecné užívanie“). Užívateľ sa musí prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu dotknutej komunikácie; nesmie ju poškodzovať alebo znečisťovať.

V zmysle § 22 ods. 1 Cestného zákona, účelové komunikácie slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľnosti s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch.

V zmysle § 22 ods. 3 Cestného zákona, účelové komunikácie sa členia na verejné a neverejné. Účelové komunikácie v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejné. Verejnú účelovú komunikáciu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka.

V zmysle § 22a písm. a) bod 6 Cestného zákona, cestný správny orgán a obec v rozsahu svojej pôsobnosti uložia pokutu do 33 190 eur právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie podľa osobitných predpisov, ak a/ bez povolenia cestného správneho orgánu alebo v rozpore s vydaným povolením 6. zamení, pozmení, premiestni, odstráni, umiestni alebo zakryje dopravnú značku alebo iné zariadenie, ktoré je súčasťou pozemnej komunikácie.

V zmysle § 22b ods. 1 Cestného zákona, pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, čas trvania a na rozsah spôsobenej škody.

V zmysle § 22b ods. 2 Cestného zákona, pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa cestný správny orgán dozvedel o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba porušila svoju povinnosť, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

V zmysle § 23 Cestného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

V zmysle § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

V zmysle § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

V zmysle § 3 ods. 4 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

V zmysle § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

V zmysle § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania,

návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správne mu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správne mu orgánom a obsah vlastných evidencií správne ho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správne mu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správne mu orgánu dokladovať.

V zmysle § 33 ods. 2 Správne ho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkovi konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

V zmysle § 34 ods. 1 Správne ho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

V zmysle § 34 ods. 2 Správne ho poriadku, dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké listiny a ohliadka.

V zmysle § 34 ods. 3 Správne ho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

V zmysle § 34 ods. 4 Správne ho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu.

V zmysle § 34 ods. 5 Správne ho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

V zmysle § 34 ods. 6 Správne ho poriadku, skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

V zmysle § 46 Správne ho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

V zmysle § 47 ods. 1 Správne ho poriadku, Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkovi konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V zmysle § 47 ods. 2 Správne ho poriadku, Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právne ho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V zmysle § 47 ods. 3 Správne ho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právne ho predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V zmysle § 57 ods. 2 Správne ho poriadku, Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so

spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

Odvolací orgán konštatuje po preskúmaní obsahu celého spisového materiálu v danej veci, že najpodstatnejšou skutočnosťou v tomto odvolacom konaní je posúdiť, či bolo vôbec možné uložiť účastníkovi konania pokutu podľa ustanovenia § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona, a teda, či miesto spáchania správneho deliktu je miestnou alebo účelovou komunikáciou.

V ustanovení § 1 ods. 4 Cestného zákona je uvedené, čo sa považuje za súčasť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vo všeobecnosti a to všetky zariadenia, stavby, objekty a diela, ktoré sú potrebné pre úplnosť, na zabezpečenie a ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a na zaistenie bezpečnej, rýchlej, plynulej a hospodárnej premávky na nich. Z tohto ustanovenia však nie je zrejmé, čo pojmy diaľnice, cesty a miestne komunikácie znamenajú. Tieto pojmy sú definované v § 4 (diaľnice), § 4a (cesty), § 4b (miestne komunikácie).

Legálna definícia miestnej komunikácie sa nachádza v ustanovení § 4b ods. 1 Cestného zákona, pričom v legálnej definícii je uvedené aj parkovisko vo vlastníctve obce, ktoré je zaradené do siete miestnych komunikácií. Priamo z ustanovenia § 1 ods. 4 Cestného zákona by nebolo možné prijať spoľahlivo záver, či je parkovisko súčasťou miestnej komunikácie, pretože nie je zrejmé, či parkovisko je potrebné pre úplnosť miestnej komunikácie, pričom je zrejmé, že parkovisko neslúži na zabezpečenie a ochranu miestnej komunikácie a ani na zaistenie bezpečnej, rýchlej, plynulej a hospodárnej premávky na nej.

V tomto prípade teda existuje viacero sporných otázok, ktoré je potrebné pre riadne posúdenie veci zodpovedať, a to:

- I. Či je ulica Palkovičova miestnou komunikáciou alebo účelovou komunikáciou,
- II. Či je spevnená plocha na pozemku parc. reg. „C“ parc. č. 10800/67, k. ú. Nivy súčasťou pozemku vo vlastníctve účastníka konania alebo nie, ak nie je, či je súčasťou miestnej komunikácie vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a napokon aj
- III. otázka, či má aplikačnú prednosť § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. alebo § 4b ods. 1 Cestného zákona, teda či je akékoľvek parkovisko bez ohľadu na to, kto je jeho vlastníkom, a bez ohľadu na to, či je zaradené do siete miestnych komunikácií súčasťou miestnej komunikácie, alebo či súčasťou miestnej komunikácie môže byť len parkovisko vo vlastníctve obce, ktoré je súčasne zaradené do siete miestnych komunikácií.

I.

V oznámení o začatí správneho konania cestný správny orgán uviedol, že sa jedná o účelovú komunikáciu, následne zmenil oznámenie o začatí správneho konania spôsobom, že sa jedná o miestnu komunikáciu, pričom túto zmenu odôvodnil len s poukazom na § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb.

Podľa § 3d ods. 3 prvej vety cestného zákona miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Podľa § 3d ods. 8 Cestného zákona správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vedú o týchto pozemných komunikáciách technickú evidenciu.

Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava ako vlastník a správca miestnych komunikácií na území Bratislavy vedie evidenciu miestnych komunikácií zaradených do siete miestnych

komunikácií, ako aj eviduje svoj majetok, ktorý spravuje. Preto Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava musí vedieť, ktorá miestna komunikácia je zaradená do siete miestnych komunikácií. O tom svedčí aj verejne dostupný zoznam komunikácií na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava na jej webovej stránke aktualizovaný k 05/2021, v ktorom sa Palkovičova ulica nachádza pod por. číslom 1257 ako miestna komunikácia III. triedy, čiže miestna komunikácia zaradená do siete miestnych komunikácií (<https://bratislava.blob.core.windows.net/media/Default/Dokumenty/Zoznam%20komunikacii%20Bratislava%20m%C3%A1j%202021.pdf>). Ohľadom parkoviska však nie je v predmetnom zozname ani zmienka. Tento zoznam je síce použiteľný iba na informatívne účely podľa upozornenia na prvej strane, avšak odvolací orgán očakával, že k zmene oznámenia o začatí správneho konania by došlo na základe skutočnosti, že Palkovičova ulica vrátane parkoviska na pozemku parc. reg. „C“ parc. č. 10800/66,67 v k. ú. Nivy je miestnou komunikáciou zaradenou do siete miestnych komunikácií a je v technickej evidencii vedenej Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava (čo sa v konaní nepreukázalo), a nie výlučne na základe Vyhlášky č. 35/1984 Zb.

Na základe uvedeného má odvolací orgán za preukázané, že Palkovičova ulica je miestnou komunikáciou.

II.

Odvolací orgán sa oboznámil s materiálom na rokovanie Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava dňa 26.11.2020 s názvom: „Informácia o plnení časti B bodu 4 uznesenia Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č. 692/2016 zo dňa 07.-08. 12. 2016 týkajúceho sa stavby parkoviska na Palkovičovej ulici v Bratislave.“ Predmetný materiál obsahuje 1. informáciu, 2. analýzu 1, 3. memorandum k predmetu, analýzu 1, 4. uznesenie MsZ č. 692/2016 zo dňa 07.-08. 12. 2016, 5. ortofotomapu, 6. LV č. 3897, 7. žiadosti na archívy a odpovede 9x, 8. výpis z komisie MsZ. Na predmetný materiál poukázal účastník konania vo svojich podaniach, či už vo vyjadrení sa na základe oznámenia o začatí správneho konania alebo v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu.

Z analýzy o možnostiach postupu nadobudnutia vlastníckeho práva k líniovej stavbe parkoviska Hlavným mestom SR Bratislava zo dňa 16.08.2017, vypracovanej Mgr. Podhradskou vyplýva nasledovné: „Hlavné mesto SR Bratislava však nedisponuje žiadnymi listinami preukazujúcimi jeho vlastnícke právo k stavbe parkoviska, ktorá sa nachádza na pozemkoch registra „C“ v k. ú. Nivy, parc. č. 10800/67, 10800/66, ako sú napr. preberacia zápisnica, hospodárska zmluva o prevode majetku, koľaudačné rozhodnutie, atď. Takýmito listinami nedisponuje Generálny investor Bratislavy, Oddelenie správy komunikácií magistrátu hl. m. SR Bratislavy ani Mestská časť Bratislava – Ružinov. Parkoviská ani komunikácie nie sú stavbami, ktoré by boli podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z. (katastrálny zákon) evidované v katastri, preto stavba parkoviska nemôže byť ani zapísaná na liste vlastníctva ako vlastníctvo určitej osoby, ale vlastnícke právo k takejto stavbe jej vlastník preukazuje len na základe vyššie uvedených listín.“

Ďalej z cit. analýzy vyplýva nasledovné: „V tejto súvislosti poukazujeme na list č. SÚ/CS 8285/2017/2/LUK zo dňa 28.2.2017, v ktorom stavebný úrad informoval hlavné mesto SR Bratislavu o liste Okresnej prokuratúry Bratislava II č. Pd 44/16/1102-25 zo dňa 10. 08. 2016 vo veci podnetu týkajúceho sa uzatvorenia verejného parkoviska na Záhradníckej ulici, ktorým bol tento podnet odložený bez prijatia prokurátorského opatrenia. V upovedomení o spôsobe vybavenia tohto podnetu je odkaz na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 18/2011 zo dňa 30.8.2012, v ktorom sa uvádza, že súdna prax

považuje za súčasť pozemku aj niektoré vonkajšie úpravy na ňom umiestnené, predovšetkým oporné múry, záhradné vodovody, vodovodné a kanalizačné prípojky, spevnené a odstavné plochy (napr. parkovisko). V tomto uznesení je taktiež uvedené, že súčasť veci prechádza na nového nadobúdateľa aj vtedy, ak v zmluve o prevode takéto veci nie sú vôbec uvedené. Na základe uvedených skutočností má stavebný úrad za to, že vlastníctvo spevnenej plochy stavby parkoviska, ktorá sa nachádza na pozemkoch registra „C“ v k. ú. Nivy, parc. č. 10800/67, 10800/66, prešlo na nového nadobúdateľa dňom predaja pozemkov pod spevnenou plochou.“

Ďalej z prílohy č. 3 k materiálu s názvom „Memorandum – analýza možnosti preukázania / nadobudnutia vlastníckeho práva k stavbe parkoviska na Palkovičovej ulici“, vypracovanej advokátskou kanceláriou LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909, JUDr. Petrom Vrabelom a JUDr. Luciou Staroňovou, dňa 07.09.2020 vyplýva nasledovné:

„Vychádzame z informácií poskytnutých klientom (pozn. Hlavným mestom SR Bratislava), ktorými sú skutočnosť, že:

- Parkovisko nebolo výslovne zaradené do siete miestnych komunikácií v čase prevodu vlastníctva k pozemku pod Parkoviskom (t. j. v roku 2006) a ani v súčasnosti nie je výslovne zaradené do siete miestnych komunikácií;
- Parkovisko nie je zaradené ani nepriamo do siete miestnych komunikácií, t. j. nie je v technickej evidencii (pasporte miestnych komunikácií) takým spôsobom, že je zrejmé, že Palkovičova ulica zahŕňa aj Parkovisko;
- Hlavné mesto nemá k dispozícii žiadne dokumenty týkajúce sa kolaudácie Parkoviska, ako ani žiadne iné dokumenty, ktoré by preukazovali jeho vlastníctvo k Parkovisku.“

„Závery

Podľa právnej úpravy účinnej do 30.06.1996 tvorili verejné parkoviská súčasť miestnych komunikácií v zmysle § 5 cestného zákona v spojení s § 8 vykonávacej vyhlášky č. 35/1984 Zb. Ustanovenie § 5 cestného zákona bolo zrušené od 01.07.1996, čím došlo aj k obsolétosti § 8 vykonávacej vyhlášky.

S účinnosťou od 01.01.1999 platí, že miestnou komunikáciou je (okrem iného) verejné parkovisko vo vlastníctve obce zaradené do siete miestnych komunikácií.

Parkovisko je možné považovať za samostatný predmet občianskoprávných vzťahov iba v prípade, ak by bolo súčasťou siete miestnych komunikácií, v opačnom prípade pôjde o súčasť pozemku, na ktorom sa nachádza. Parkovisko nie je možné považovať za účelovú komunikáciu z dôvodu nenaplnenia zákonných definičných znakov.

Nakoľko Parkovisko nie je zaradené do siete miestnych komunikácií a jeho zaradenie do siete miestnych komunikácií nevyplýva ani z pasportu miestnych komunikácií, Parkovisko je potrebné považovať za súčasť pozemku, na ktorom sa nachádza.

Spolu s vlastníctvom pozemku pod Parkoviskom prešlo na základe kúpnej zmluvy v roku 2006 na nadobúdateľa aj vlastníctvo k Parkovisku ako jeho súčasť.“

Odvolaací orgán sa v plnom rozsahu stotožňuje s obsahom citovaných analýz zo dňa 16.08.2017 a dňa 07.09.2020. Samotné Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, ktoré je zároveň aj cestným správnym orgánom, muselo mať vedomosť o všetkých týchto skutočnostiach opísaných v citovaných analýzach ešte predtým, než došlo k začatiu tohto správneho konania, a preto je pre odvolací orgán nepochopiteľné, že vôbec k začatiu tohto správneho konania došlo. Odvolací orgán má zo zabezpečených podkladov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli za preukázané, že spevnená plocha parkoviska na pozemku parc. reg. „C“ parc. č. 10800/66,67 v k. ú. Nivy, Palkovičova ulica nie je súčasťou miestnej komunikácie III. triedy Palkovičova ulica, nie je ani stavbou v zmysle občianskoprávneho hľadiska, tzn. nie je samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov, a preto je nutné spevnenú plochu považovať za súčasť pozemku, ktorá je vo vlastníctve účastníka konania.

III.

V zásade platí, že právny predpis nižšej právnej sily musí byť v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily. Vyhláška č. 35/1984 Zb. od jej prijatia v roku 1984 nebola na rozdiel od Cestného zákona nikdy novelizovaná. Aplikačnú prednosť v prípade rozporu právnych noriem rôznej právnej sily má vždy právny predpis vyššej právnej sily. Platí, že zákon má vyššiu právnu silu ako všeobecne záväzný právny predpis, v tomto prípade vyhláška, vydaný ministerstvom alebo iným ústredným orgánom štátnej správy.

Rozdiel medzi § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. a § 4b ods. 1 Cestného zákona je ten, že podľa Vyhlášky č. 35/1984 Zb. súčasťou miestnej komunikácie je verejné parkovisko, podľa Cestného zákona je súčasťou miestnej komunikácie iba také parkovisko, ktoré je vo vlastníctve obce a ktoré je zaradené do siete miestnych komunikácií.

Ustanovenie § 4b ods. 1 Cestného zákona je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu o súčastiach pozemných komunikácií § 1 ods. 4 Cestného zákona, pretože priamo pomenúva, aké parkovisko je za akých podmienok súčasťou miestnej komunikácie.

Ustanovenie § 4b ods. 1 Cestného zákona by teda v časti týkajúcej sa parkoviska bolo úplne zbytočné, pretože cestný správny orgán by v zmysle svojej argumentácie a postupu v tomto konaní kvalifikoval ako súčasť miestnej komunikácie aj tie parkoviská, ktoré by podmienky § 4b ods. 1 Cestného zákona nespĺňali, a to s odkazom na všeobecné ustanovenie § 1 ods. 4 Cestného zákona a § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., čo však nemožno považovať za zákonné a správne.

Odvolaací orgán teda má za to, že nemožno rozširovať právnu normu § 4b ods. 1 Cestného zákona aj na tie parkoviská, ktoré nie sú vo vlastníctve obce a ktoré nie sú zaradené do siete miestnych komunikácií a teda ustanovenie § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. nemožno prioritizovať ani vykladať v rozpore s § 4b ods. 1 Cestného zákona.

Vzhľadom k zisteniam odvolacieho orgánu uvedených v bodoch I., II., III., a to že Palkovičova ulica v Bratislave je miestnou komunikáciou, spevnená plocha na pozemku parc. reg. „C“ parc. č. 10800/66,67 v k. ú. Nivy, Palkovičova ulica v Bratislave je súčasťou pozemku vo vlastníctve účastníka konania a teda nie je parkoviskom vo vlastníctve obce, ktoré by bolo zaradené do siete miestnych komunikácií, a vzhľadom k tomu, že nie je možné klasifikovať predmetnú spevnenú plochu – parkovisko ako súčasť miestnej komunikácie na základe § 8 ods. 3 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., **konanie účastníka konania opísané vo výroku napadnutého rozhodnutia nemôže byť protiprávnym konaním v zmysle § 22a písm. a)**

bod 6. Cestného zákona, pretože účastník konania neumiestnil žiadne dopravné zariadenie ani značenie na miestnej alebo účelovej komunikácii / ktoré by bolo súčasťou miestnej alebo účelovej komunikácie.

Cestný správny orgán teda konal mimo rámec svojej pôsobnosti upravenej v § 3 ods. 2 Cestného zákona, čo má za následok zrušenie rozhodnutia podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutím odvolacieho orgánu, ktorého právoplatnosťou sa predmetné správne konanie končí. V nadväznosti na skutkový a právny stav veci zistený odvolacím orgánom, je potrebné potom posúdiť aj vykonaný štátny odborný dozor za nezákonný, pretože bol vykonaný mimo pôsobnosti Mestskej časti Bratislava – Ružinov, ktorá nemá vo svojej pôsobnosti štátny odborný dozor v zmysle § 3c Cestného zákona na pozemkoch mimo pozemnej komunikácie. Odvolací orgán preto dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je založené na zisteniach štátneho odborného dozoru, ktorý nemožno považovať za súladný so zákonom, a aj z tohto dôvodu je napadnuté rozhodnutie nezákonné.

Odhladnuc od skutočnosti, že nebola naplnená hypotéza právnej normy § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona, odvolací orgán zistil ďalšie porušenia právnych predpisov, ktoré boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku.

Nižšie sa odvolací orgán zaoberá súladom jednotlivých častí napadnutého rozhodnutia a to výrok, odôvodnenie a poučenie s právnymi predpismi.

Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne stavy. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval.

Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie – skutok, nebol zameniteľný s iným konaním – skutkom. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktach je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie – skutok je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. S poukazom na uvedené teda bolo povinnosťou cestného správneho orgánu presne vymedziť miesto, čas protiprávneho konania ako aj samotný skutok resp. protiprávne konanie účastníka konania, ktorého sa dopustil, a to vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Cestný správny orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia vymedzil čas protiprávneho konania účastníka konania od 05.10.2020 do 23.10.2020. V spisovom materiáli sa nachádza dôkaz o sankcionovanom umiestnení dopravného zariadenia a značenia v podobe fotografií lokality pozemku parc. č. 10800/67, Palkovičova ulica, Bratislava zo dňa 05.10.2020, ktoré sú prílohou č. 1 listu Mestskej časti Bratislava – Ružinov č. ÚPaD/CS 12903/2020/10/ASZ zo dňa 14.10.2020 označeného ako „Zápis o výsledku výkonu štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami – zaslanie.“

V spisovom materiáli sa ďalej nachádza vytlačená mailová komunikácia zo dňa 21.10.2020, kde Jozef Matúšek poslal o 19:58 správu s textom: „Dobrý večer, posielam spustenie parkovania na parkovisku Záhradnícka – Palkovičova, J. M. Poslané z telefónu Orange.“

Následne bola táto správa zrejme preposlaná dňa 23.10.2020 o 10:06 Mgr. Alexandrou Szökeovou Bc. Michalovi Danielovi s textom: „Dobrý deň, touto cestou by som Vás chcela informovať o spustení plateného parkoviska na Palkovičovej ulici. Výzva, ktorú sme zaslali vlastníčkovi ešte nebola prevzatá.“

Predmetnú, zrejme preposlanú správu Bc. Michal Daniel zaslal JUDr. Dominike Kovarikovej dňa 23.10.2020 o 10:11, kde je zrejme, že prílohou boli fotografie podľa označenia: „IMG_20201021_185721_resized_20201021_075815755.jpg...“ v celkovom počte súborov 5 (päť). Súbory sú označené takým spôsobom, že možno z nich vyvodíť, že boli vytvorené dňa 21.10.2020, a správa Jozefa Matúška zo dňa 21.10.2020 bola Mgr. Alexandrou Szökeovou iba preposlaná Bc. Michalovi Danielovi dňa 23.10.2020.

Znamená to, že z podkladov založených v spisovom materiáli nemožno spoľahlivo zistiť, ako cestný správny orgán dospel k názoru, že konanie účastníka konania trvalo aj v dňoch 06.10.2020 až 23.10.2020 a že tohto dňa aj skončilo.

Fotografie v počte 5 (päť) kusov, ktoré boli zjavne prílohou citovanej mailovej komunikácie sa nenachádzajú v spisovom materiáli, čo spôsobuje zmätočnosť a nepreskúmateľnosť výroku napadnutého rozhodnutia, nakoľko tento nemá oporu v spisovom materiáli.

Odvolací orgán opätovne upozorňuje cestný správny orgán, že pod pojmom spis správneho orgánu, hoci tento nie je v Správnom poriadku definovaný, treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci vrátane originálov dokladov o doručení rozhodnutí ako aj iných písomností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/40/97 zo dňa 17.10.1997, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 66/1998) a pokiaľ sa výkon pôsobnosti orgánu verejnej moci – cestného správneho orgánu v konaní o uloženie pokuty uskutočňuje elektronicky, Správny poriadok ani iný právny predpis nezbavuje povinnosti správneho orgánu viesť spisový materiál v listinnej podobe; nepostačuje, že predmetné doklady, elektronická doručka alebo elektronický dokument, či súbor s fotografiou sú v elektronickej verzii v počítači pracovníka cestného správneho orgánu.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že z fotografií, ktoré sú prílohou č. 1 k listu Mestskej časti Bratislava Ružinov č. ÚPaD/CS 12903/2020/10/ASZ zo dňa 14.10.2020 ani z iných písomností v spisovom materiáli **nevyplýva, ako cestný správny orgán dospel ku skutočnosti, že vodorovné dopravné značenie č. 622 – parkovacie miesta bolo účastníkom konania zrealizované v počte 124 ks.**

Podľa § 22b ods. 1 Cestného zákona cestný správny orgán pri určení výšky pokuty musí prihliadnuť na závažnosť, čas trvania a na rozsah spôsobenej škody. **Odvolací orgán je toho názoru, že je potrebné posudzovať v tejto súvislosti nielen čas trvania konania, ale aj rozsah v akom došlo k spáchaniu správneho deliktu, čo je esenciálna súčasť závažnosti protiprávneho konania, pretože pokiaľ by bolo zrealizované vodorovné dopravné značenie č. 622 v počte kusov 1 alebo 10, je to značný rozdiel oproti číslu 124 a teda aj spoločensky menej závažné konanie a takúto skutočnosť treba zohľadniť pri určovaní výšky sankcie.**

Odvolací orgán konštatuje, že zo spisového materiálu a spôsobu vedenia tohto správneho konania vyplýva, že cestný správny orgán uložil pokutu účastníkovi konania vo výške

20 000,- Eur za to, že dňa 05.10.2020, tzn. uložil pokutu za jeden deň trvania protiprávneho konania, boli osadené dve parkovacie závory, parkovací automat a vodorovné dopravné značenie č. 622 v bližšie nešpecifikovanom počte, pričom týmto konaním nespôsobil žiadnu škodu, čo je značne neprimeraná, nesprávna a neodôvodnená pokuta a napadnuté rozhodnutie je teda v tejto časti nielenže nezákonné, ale aj nesprávne, pretože takto určená sankcia nemôže spĺňať požiadavku generálnej prevencie, pretože cieľom generálnej prevencie či výchovnej funkcie sankcie nie je adresátov verejnej správy zastrašiť ani finančne likvidovať. O výchovnej funkcii nemožno ani hovoriť, pokiaľ verejná správa – cestný správny orgán nepostupuje vo vzťahu k adresátovi verejnej správy – účastníkovi konania zákonne a v tomto prípade dvakrát uloží sankciu za konanie účastníka konania, ktoré nenaplnilo nikdy znaky skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona.

V tejto súvislosti (s predošlým správnym konaním o uloženie pokuty) dodávame, že pozornosť odvolacieho orgánu neušlo tvrdenie cestného správneho orgánu v dokumente „Predloženie odvolania proti rozhodnutiu č. MAGS ODP 40950/2020-105904 zo dňa 19.03.2021“ na strane č. 3: **„Účastníkovi konania už v minulosti za obdobný správny delikt bola uložená pokuta (konanie sa dostalo aj na odvolací orgán), čo potvrdzuje fakt, že pokuta bola opodstatnená a rozhodnutie bolo vecne správne a zákonné.“**

Formulácia konanie sa dostalo na odvolací orgán je neurčitá a v tomto prípade zavádzajúca, pretože odvolacie konanie je fakultatívnou časťou každého správneho konania, ktoré sa realizuje obligatórne, pokiaľ účastník konania sa rozhodne využiť právo podať riadny opravný prostriedok – odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, pričom v odvolacom konaní má odvolací orgán štyri možnosti ako rozhodnúť vyplývajúce z § 59 ods. 2 a 3 Správneho poriadku.

Odvolací orgán musí zdôrazniť, že v odvolacom konaní nikdy nepreskúmal zákonnosť a správnosť rozhodnutia cestného správneho orgánu č. MAGS OD 37706/2017-408621 zo dňa 18.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2017. Už len z dátumu právoplatnosti rozhodnutia je zrejmé, že ak bolo rozhodnutie vydané dňa 18.10.2017, dňa 20.11.2017 by nebol ani len spisový materiál predložený odvolaciemu orgánu na odvolacie konanie.

Toto rozhodnutie muselo byť vydané cestným správnym orgánom následne po tom, čo odvolací orgán rozhodnutím č. OU-BA-OCDPK2-2017/064141 zo dňa 29.06.2017 zrušil podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku rozhodnutie cestného správneho orgánu č. MAGS OD 37706/2017-159384 zo dňa 21.04.2017 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Na strane č. 3 predmetného rozhodnutia odvolacieho orgánu zo dňa 29.06.2017 odvolací orgán uviedol nasledovné: **„Odvolací orgán má za to, že z dostupných podkladových materiálov vo veci nie je možné objektívne preukázať protiprávne konanie účastníka konania, ktoré bolo dôvodom na vydanie napadnutého rozhodnutia.“** Znamená to, že odvolací orgán nepotvrdil vecnú správnosť a zákonnosť konania a rozhodnutia cestného správneho orgánu v súvislosti so „správnym deliktom“ účastníka konania.

Ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie. Odôvodnenie plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku). Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatneniu

opravných prostriedkov. Správny poriadok demonštratívny spôsobom uvádza okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy, a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah.

Z odôvodnenia má byť jednoznačne preukázané, prečo správny orgán rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. Odôvodnenie má poukázať na to, že na základe získaných a vyhodnotených podkladov správny orgán nemohol dospieť k iným zákonným záverom ako tým, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia; o to viac to platí v správnom konaní o uloženie sankcie za správny delikt vzhľadom na ustálené uplatňovanie zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). Pokiaľ čo i len jeden zo znakov skutkovej podstaty správneho deliktu (tých znakov, ktorých naplnenie sa v príslušnom type administratívno-právnej zodpovednosti vyžaduje – napr. princíp objektívnej zodpovednosti, kedy sa neskúma subjektívna stránka skutkovej podstaty správneho deliktu – zavinenie) nie je bez pochybností preukázaný, deliktuálnu zodpovednosť nemožno vyvodit'.

Odvolací orgán konštatuje, že cestný správny orgán sa v tomto správnom konaní neriadil dostatočne ustanoveniami Správneho poriadku o podkladoch rozhodnutia (§ 32) a o dokazovaní (§ 34), čím sa dopustil nedostatočne zisteného stavu veci a tým porušil základné pravidlá správneho konania v § 3 ods. 1, § 3 ods. 4 a § 3 ods. 5 Správneho poriadku.

V správnom konaní v podmienkach slovenského právneho poriadku sa uplatňuje spravidla vyhľadávacia zásada, tzn. že správny orgán je povinný aj v prípade absolútnej pasivity účastníkov konania zistiť v súlade so zásadou materiálnej pravdy skutkový stav úplne a presne a za tým účelom si zaobstarat' potrebné podklady ako aj určiť rozsah zisťovania (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku).

Skutkový stav správne orgány zisťujú počas prebiehajúceho toho-ktorého správneho konania, pričom sú povinné vydávať také rozhodnutia, ktoré vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci ku dňu vydania rozhodnutia (§ 3 ods. 5 Správneho poriadku). Spoľahlivo zistený stav veci pritom neznamená absolútnu pravdu, ale taký stav, keď má správny orgán dostatočne a nepochybne zistený stav veci. To znamená že zásadu materiálnej pravdy nemožno vykladať izolovane od ostatných zásad správneho konania, a to najmä zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania; úplnosť zistení sa viaže k tomu, aby v správnom konaní s poukazom na jeho predmet, cestný správny orgán preskúmal všetky hľadiská, ktoré mu právne predpisy prikazujú skúmať, a presnosť zistení sa viaže k tomu, aby zistenia zodpovedali vykonanému šetreniu, mali v nich oporu a zároveň aby závery vyplývajúce zo zistení mali oporu v zisteniach a zodpovedali nim.

V tomto prípade je potrebné uviesť, že cestný správny orgán nevykonal šetrenie v dostatočnom rozsahu a jeho zistenia a závery nemajú oporu v spisovom materiáli, pričom jednotlivé nesprávnosti resp. porušenia zákona odvolací orgán opisuje nasledovne nižšie.

Ku konštatovaniu na strane č. 2 napadnutého rozhodnutia, zač. cit.: „Cestný správny orgán konštatuje, že uvedeným konaním bolo úplne obmedzené všeobecné užívanie predmetnej komunikácie, ktorá slúži primárne na účely parkovania a je komunikáciou verejnou. Účastník konania si však na tejto komunikácii zriadil poplatnené súkromné parkovisko. Vlastníctvo pozemku v tomto prípade nezakladá oprávnenie na vyššie uvedené úkony, ktoré účastník konania vykonal“ odvolací orgán uvádza, že vzhľadom na zistenia odvolacieho orgánu opísaného v bodoch I. až III. v tomto rozhodnutí, je toto konštatovanie cestného správneho orgánu v rozpore s § 6 ods. 1 Cestného zákona, pretože všeobecné užívanie sa týka pozemných komunikácií a nie spevnenej plochy, ktorá je súčasťou pozemku a nie je súčasťou žiadnej pozemnej komunikácie.

Tvrdenie, že umiestnené dopravné zariadenia obmedzili parkovanie na „verejnej komunikácii“ vyhodnotil odvolací orgán ako krajne nepresvedčivé z dôvodu, že v zmysle podkladov vo veci skutočnou príčinou, ktorá zamedzuje prístupu na predmetný pozemok pre účely parkovania, je legálne zrealizované oplotenie vlastníkom tohoto pozemku.

Cestný správny orgán nevykonal žiadne dôkazy, ktoré mu predložil účastník konania na podporu svojich tvrdení a ani nez dôvodnil, prečo tieto nepovažoval za relevantné pri svojej rozhodovacej činnosti. Postup cestného správneho orgánu bol tak v rozpore s § 32 a § 34 Správneho poriadku.

Odvolací orgán považuje za potrebné v stručnosti vysvetliť problematiku procesného postupu dokazovania v správnom konaní, aby v budúcnosti neprichádzalo k obdobným prípadom.

Dokazovanie ako procesná súčasť každého správneho konania má tri fázy, a to obstaranie dôkazu, vykonanie dôkazu a hodnotenie dôkazu.

Obstaranie dôkazu – predmetom dokazovania sú tvrdenia o skutočnostiach, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci, avšak sú pochybné. Je povinnosťou správneho orgánu z vlastnej iniciatívy a vlastnými prostriedkami tieto skutočnosti v konaní nielen zistiť, ale i objasniť. Na dokazovanie skutočného stavu veci možno použiť všetky prostriedky, ktoré vedú k cieľu (k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci) a sú v súlade so všeobecne záväznými predpismi.

Dôkazný prostriedok nie je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ak je: - zakázaný (napr. výsluch svedka, ktorý by sprístupnil utajovanú skutočnosť v zmysle § 35 ods. 2 Správneho poriadku alebo vykonaný neprípustným spôsobom (napr. ak správny orgán v rozpore s § 35 ods. 4 Správneho poriadku nepoučí svedka pred výsluchom o možnosti odoprieť výpoveď). Ak vykonanie dôkazu nie je upravené v Správnom poriadku, o spôsobe vykonania dôkazu rozhoduje správny orgán. I v takom prípade musí rešpektovať požiadavky na dôkazné prostriedky.

Vykonanie dôkazu – zákon prikazuje účastníkovi konania navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe; nie je povinný navrhovať dôkazy k tvrdeniam o skutočnostiach, ktoré sú v konaní nesporné alebo všeobecne známe. Správny orgán je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhl, a je taktiež oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy netreba vykonať.

Hodnotenie dôkazov – je myšlienkový postup, v ktorého rámci správny orgán prijíma jedno tvrdenie a odmieta iné, pričom sa opiera o logické, systematické, historické úsudky, ako aj o zmysel a účel zákona. **Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.** Správny orgán má možnosť podľa svojej voľnej úvahy posúdiť, či sa niektorá skutočnosť ukázala v rámci dokazovania

ako pravdivá, t.j. či sama o sebe je ako dôkaz dostačujúca alebo či treba zadovážiť ďalšie dôkazy, ktoré vytvoria úplnejšie podklady na rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či tieto dôkazy sú pre zistený skutkový stav významné. Zákon neurčuje záväzným spôsobom dôkaznú silu dôkazných prostriedkov. Záleží na správnom orgáne, akú dôkaznú silu prisúdi dôkazu v konkrétnom konaní. Správne konanie je totiž ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov. **Hodnotiacia úvaha správneho orgánu však nie je ľubovoľná; správny orgán musí vychádzať zo všetkého, čo v konaní vyšlo najavo. Hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania urobí správny orgán v odôvodnení rozhodnutia.**

Odvolací orgán má za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v príkrom rozpore s § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

Odvolací orgán považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, že každé procesné právo účastníka konania má svoje legitímne hranice. Správny orgán nie je povinný reagovať na akúkoľvek námietku účastníka konania uplatnenú v správnom konaní. Účastník správneho konania však má právo na to, aby sa správny orgán zaoberal takými námietkami, ktoré sú podstatné s prihliadnutím na prejednávanú vec, a ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie správneho orgánu v merite veci. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že cestný správny orgán sa nevyjadril k podstatným námietkam účastníka konania týkajúcim sa nenaplnenia hypotézy § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona ani k predloženým dôkazom, ktoré účastník konania predložil.

Cestný správny orgán sa nijako nevysporiadal s tvrdeniami účastníka konania, že pozemky v jeho vlastníctve sú určené územným plánom Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava na viacpodlažnú zástavbu obytného územia kód 101 a občiansku vybavenosť celomestského a nadmestského významu kód 201. Cestný správny orgán sa nijako nevyjadril k záväznému stanovisku, územnoplánovacej informácii ani k stanovisku k investičnému zámeru, vydané Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislava, predložené účastníkom konania. Cestný správny orgán sa nijako nevyjadril ani k predloženým územným rozhodnutiam o umiestnení stavby na predmetné pozemky.

Cestný správny orgán sa nevysporiadal ani s tvrdením účastníka konania, že Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava predmetné pozemky predalo vrátane ich súčastí za účelom výstavby polyfunkčného objektu na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 01.12.2006 a Uznesenia Mestského zastupiteľstva Bratislava o schválení predaja zo dňa 09.10.2006 a nie za účelom ich užívania ako komunikácie, či už miestnej alebo účelovej.

Odvolací orgán konštatuje, že po zmene oznámenia o začatí správneho konania v kvalifikácii pozemnej komunikácie, na ktorej malo dôjsť k spáchaniu správneho deliktu, a to z účelovej na miestnu, v kontexte vyššie uvedeného tvrdenia účastníka konania vznikli dôvodné pochybnosti o opodstatnenosti a zákonnosti postupu a záverov cestného správneho orgánu, nakolko ak by sa na pozemkoch mala nachádzať súčasť miestnej komunikácie, bolo by nelogické, ak by sa napriek tomu uskutočnil predaj predmetných pozemkov za účelom realizácie polyfunkčného objektu.

Ďalšie pochybnosti o opodstatnenosti a zákonnosti postupu a záverov cestného správneho orgánu vyvolávajú účastníkom konania predložené územné rozhodnutia o umiestnení stavby, pretože ak by sa na predmetných pozemkoch nachádzala miestna komunikácia, nebolo by logické ani súladné so stavebným zákonom, aby sa na miestnej komunikácii umiestňovali

polyfunkčné objekty bez toho, aby bolo najprv vydané povolenie na odstránenie miestnej komunikácie alebo bez toho, aby miestna komunikácia bola najprv odstránená. Z podkladov, ktoré sú založené v spisovom materiáli vyplýva, že predmetné pozemky sú v zmysle územného plánu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava stavebnými pozemkami.

Odvolačný orgán ďalej hodnotí ako nedostatočné resp. žiadne vysporiadanie sa a posúdenie charakteru spevnenej plochy na pozemkoch vo vlastníctve účastníka konania. Cestný správny orgán na strane č. 5 napadnutého rozhodnutia poukázal na dôvodovú správu k uzneseniu mestského zastupiteľstva č. 1141/2006: „predmetné pozemky sa nachádzajú na Záhradníckej ulici a na pozemkoch je zriadené parkovisko“. Predmetná dôvodová správa sa však nenachádza v spisovom materiáli. Z citovanej vety však nič nevyplýva, to že právny predchodca účastníka konania kúpil predmetné pozemky a vedel resp. mal vedieť o tom, v akom stave sa nachádzajú, nemá žiadnu relevanciu pri posúdení, či sa na pozemkoch nachádza miestna komunikácia alebo účelová alebo žiadna a ani neznamená, že sa predaj pozemkov nemohol uskutočniť za účelom výstavby polyfunkčného objektu. Napokon, cestný správny orgán materiál na rokovanie Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy dňa 26.11.2020 s názvom „Informácia o plnení časti B bodu 4 uznesenia Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č. 692/2016 zo dňa 07.-08. 12. 2016 týkajúceho sa stavby parkoviska na Palkovičovej ulici v Bratislave“ neskúmal a nijako sa s ním nezaoberal ani nevysporiadal a v odôvodnení rozhodnutia ho vôbec neuviedol.

Práve inštitút dokazovania má slúžiť na to, aby správny orgán odstránil všetky podstatné rozpory v otázkach, ktorých zodpovedanie je nevyhnutné pre vydanie zákonného a správneho rozhodnutia v správnom konaní.

Cestný správny orgán neaplikoval dostatočne zásadu zákonnosti a postupoval svojvoľne, čo preukazuje aj tvrdenie cestného správneho orgánu uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to na strane č. 5 v bode 3., kde sa uvádza že „bez ohľadu na zaradenie komunikácie do miestnych či účelových komunikácií, bez ohľadu na vlastníctvo spornej „plochy“, nemôže účastník konania svojvoľne osádzať hocikde dopravné značky a zariadenia.“ Práve otázka, či je miesto na ktorom mali byť osadené dopravné zariadenia a značenia miestnou komunikáciou (alebo jej súčasťou), či účelovou komunikáciou, je rozhodujúca, pretože pokiaľ sa nejedná o súčasť miestnej komunikácie, miestnu komunikáciu alebo účelovú komunikáciu – vid' časť rozhodnutia odvolacieho orgánu v bodoch I. až III., právomoc cestného správneho orgánu v tejto veci konať či už o určení použitia dopravných značiek a zariadení alebo o uložení pokuty nemôže byť založená, nakoľko nie je naplnená hypotéza právnej normy § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona.

Azda jediným správnym odôvodnením je odôvodnenie cestného správneho orgánu v časti námietky účastníka konania ohľadom porušenia zásady ne bis in idem vo vecnej rovine (nie expresívnej). Z pohľadu zásady ne bis in idem nie je relevantné, či sú parkovacie závory tie isté, ako tie, ktoré účastník konania osadil v roku 2016, ale či ich účastník konania osadil druhýkrát, teda či boli osadené a následne demontované a potom osadené druhýkrát. Ak by konanie napĺňalo hypotézu právnej normy § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona, jednalo by sa o dva skutky, ktorými by sa subjekt dopustil dvoch správnych deliktov.

Podľa § 47 ods. 4 Správneho poriadku, *poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.*

Odvolací orgán hodnotí poučenie napadnutého rozhodnutia ako súladné so Správnym poriadkom. Keďže rozhodnutie v správnom konaní musí byť zákonné a správne vo všetkých troch častiach, čo o výroku a odôvodnení nemožno povedať, je zákonnosť a správnosť poučenia pre posúdenie veci irelevantná.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací orgán dospel k záveru, že postupom cestného správneho orgánu v tomto správnom konaní, ako aj vydaním napadnutého rozhodnutia došlo k takým závažným porušeniam procesného ako aj hmotného práva, že odvolací orgán nemohol aplikovať § 59 ods. 3 Správneho poriadku, nakoľko takýto postup by nebol vhodný ani z hľadiska rýchlosti či hospodárnosti, a nevedol by k inému rozhodnutiu v prvostupňovom konaní než k zastaveniu konania podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku, nakoľko v správnom konaní sa preukázalo, že konanie účastníka konania nemožno považovať za spáchanie správneho deliktu v zmysle § 22a písm. a) bod 6. Cestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa podľa § 59 ods. 4 Správneho poriadku nemožno ďalej odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

JUDr. Janina Bíróová
vedúca odboru

Rozhodnutie sa doručí:

I. Účastníkom konania:

1. ZELENKA, a.s., Pribylinská 12, 831 04 Bratislava, prevezme SZ: C&T Advokáti s.r.o., Fedinova 3b, 851 01 Bratislava

II. Správnemu orgánu:

1. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava (+ spis a rozhodnutie OU BA po nadobudnutí právoplatnosti)

Co: - sp 2x